

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

det sted i denne vinter, viser, at der udmærket på søen kan opstå situationer, hvor det er nøjagtig lige så vigtigt, at messedrengene og koksmatther kan behandle en båd og være snarrådige, som at dæksdrengene kan det. Men det er nu altså det forlig, vi er blevet enige om, og det må vi jo blive stående fast ved. Et håb tror jeg imidlertid vi alle kan dele, nemlig at også den del af drengene, der ikke søger til dækstjenesten, vil besøge skolerne og derigennem få disse elementære færdigheder.

Jeg takker endnu engang for den velvilige behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Severin Hansen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af lov nr. 110 af 23. marts 1948 om en midlertidig sukkerordning.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 269).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Herved tillader jeg mig for det høje landsting at anbefale forslag til lov om forlængelse af lov nr. 110 af 23. marts 1948 om en midlertidig sukkerordning.

Siden loven sidst var til behandling i dette høje ting, er der ført en række forhandlinger med sukkerfabrikkerne om en 10-årig ordning. Når disse forhandlinger ikke har ført til et endeligt resultat, beror det givetvis ikke på uvilje hos nogen af parterne; jeg er tværtimod overbevist om, at såvel sukkerindustrien som regeringen ønsker, at en 10-årig ordning opnås. Det er derfor med den største beklagelse, vi konstaterer, at forhandlingerne endnu ikke har kunnet føre til et endeligt resultat. En af grundene til, at en sådan 10-årig koncession ønskes — og spørgsmålet er jo iøvrigt rejst på et tidligt tidspunkt på fabrikernes initiativ —, er, at sukkerfabrikker-

ne står overfor at skulle gennemføre en lang række rationaliseringer, der kræver betydelig kapital.

Nu er sukkerindustrien imidlertid en så vigtig del af det danske erhvervsliv og har så store berøringsflader med næsten alle dele af befolkningen, både forbrugere, arbejdere og sukkerroedyrkere, at det ikke er så let en sag at afslutte en så vigtig og omfattende forhandling, som en forhandling om en 10-årig koncession er. Det er derfor rimeligt, at det tager sin tid; det er rimeligt, at man får spørgsmålet nøje belyst fra alle sider, og at både forbrugernes, dyrkernes og hele samfundets interesser bliver taget i betragtning, således at der kan opnås en ordning, som såvidt muligt alle parter kan føle sig tilfredse med.

Der foreligger da heller ikke nogen afbrydelse af forhandlingerne om en 10-årig koncession. Der har været forhandlet med sukkertilsynet, og jeg har selv haft den glæde at forhandle med sukkerfabrikkerne, både med, hvad vi populært kalder sukkerfabrikkerne, og med, hvad vi populært kalder Nykøbing, og der foreligger nu et forhandlingsgrundlag, som jeg fornylig har haft den ære at gøre rede for overfor det permanente sukkerudvalg, og på dette grundlag fortsættes forhandlingerne nu umiddelbart.

Det eneste, der i og for sig ville lide øjeblikkeligt skår ved, at forhandlingerne trak for længe ud, er rationaliseringsforanstaltningerne. Det har derfor været os magtpåliggende, at disse såvidt muligt blev videreført og gennemført, selvom forhandlingerne nu ikke afsluttes så hurtigt, som man havde håbet. Disse rationaliseringsforanstaltninger er da også på en del af fabrikkerne i fuld gang, og det inddrages nu i forhandlingerne at søge en ordning opnået, således at rationaliseringen kan fortsættes, uden at industrien risikerer at blive mindre gunstigt stillet med hensyn til de besparelser, der er indvundet ved rationaliseringer foretaget før den nye langvarige ordning er trådt i kraft, end ved tilsvarende foranstaltninger foretaget efter denne skæringsdato. Der skulle altså herved fra begge sider være gjort, hvad gøres kan, for at rationaliseringen kan fortsættes i hele samfundets interesse.

Med hensyn til sukkerproduktionen kan jeg oplyse, at der i det forløbne år er oparbejdet 16 416 000 dobbeltcentner sukkerroer fra et areal på ca. 47 900 ha, hvilket vil sige, at den i loven tillagte præmieordning for arealudvidelse er blevet aktuel med det fulde beløb på 50 øre. Sukkerudbyttet har været 238 600 t konsumsukker; det gennemsnitlige roeudbytte pr. tønde land er op-